

III. MAKİNA TASARIM VE İMALAT TEKNOLOJİLERİ KONGRESİ SONUÇ BİLDİRGESİ

Bu dönem Çalışma Programında yer alan 24 kongre kurultay sempozyumlarımızı tamamlamış bulunuyoruz. Etkinliklerimizin sonuç bildirgeleri kamuoyuna açıklanmış, bildiri kitapları yayımlanarak ilgililerin bilgisine ve kullanımına sunulmuştur.

III. Makina Tasarım ve İmalat Teknolojileri Kongresi, TMMOB Makina Mühendisleri Odası adına Konya Şube yürütücülüğünde 16-17 Eylül 2005 tarihlerinde Konya'da gerçekleştirilmiştir.

Bu etkinlikle güdülen amaç, makina tasarım ve imalat teknolojileri alanındaki ilerlemelerin izlenmesi ve deneyimlerin paylaşılmasının yanı sıra makina imalat

kuruluşlardan temsilcilerin katılımıyla gerçekleştirilen etkinlik, kamu kurumları müdürleri, meslek odaları ve dernek başkanları ile 452 akademisyen ve delegenin katılımıyla yapılan Kongrede, "Tasarım-İmalat Alanında Geleceğe Yönelik Öngörüler, Araştırma Konuları ve Ülkemiz Üzerindeki Yansımaları" konulu bir sunum yapılmış; 5 paralel oturumda sunulan 51 bildiri, "Tasarım Özel Oturumu"nda gerçekleştirilen 5 sunum ve "Makina Tasarım ve İmalat Uygulamalarında Mühendislik Sorunları" konulu panelde sektörün sorunları tartışılmıştır.

Kongrede, tasarım ve imalat alanında geleceğe yönelik öngörüler, araştırma konuları ve ülkemiz üzerindeki yansımaları yanı sıra, Oda-üniversite-sanayi üçlemesinde bir uzmanlık alanı olarak İmalat Mühendisliği'nin sektör içindeki önemi tartışılmış; makina tasarım ve imalat teknolojileri alanında teknoloji geliştirilmesi, kullanılması ile ilgili kuramsal ve uygulamalı çalışmalar kongre ortamına taşınmış; makina imalat sektörünün bölgesel özellikleri dikkate alınarak yaşanan sorunların ve olası çözüm önerilerinin tartışılması için ortam yaratılmış; sektörü ilgilendiren AB teknik mevzuat uyum çalışmaları, gelişmeler, ve sorunlarla ilgili değerlendirmeler yapılmıştır.

Kongrede sunulan bildiriler, yapılan tartışmalar ve düzenlenen panel sonucunda kamuoyuna duyurulmak üzere aşağıdaki tespit ve öneriler yapılmıştır.

Makina Mühendisleri Odası tarafından düzenlenen "Sanayi Kongresi 2003" kapsamında sunulan "Makina İmalat Sanayi Sektör Araştırması" Raporunda, makina imalat sanayii, tüm sanayi sektörlerine yatırım malı

sektöründe ülkemizde yaşanan sorunların ortaya konularak çözüm yollarının oluşturulması için tartışma ortamının tesis edilmesidir.

Meslektaşlarımız, öğrencilerimiz ve ilgili kurum ve

(makina, donanım, alet, takım, tertibat) veren bir mühendislik sektörü olarak tanımlamaktadır. Bu sektörün diğer sektörlerden farkı, her aşamada projelendirme, mühendislik ve AR-GE tasarımlarını öngörmesi ve gerçekleştirmesidir.

Türkiye'de makina imalat sanayii kararlı bir gelişme çizgisi göstermemiştir. Sanayi politikalarının olmaması, ekonomik krizler, tutarsız ihracat politikaları, yatırım malları ithalatında korumacılık faktörüne öncelik verilmemesi ve yatırımlarda sektöre öncelik tanınmaması bunun başlıca nedenleridir. Özellikle 1998'lerden sonra işçi başına katma değer, ücret başına katma değer düşmüş, istihdam kapasitesi azalmış, teknoloji düzeyinde önemli bir değişim olmamıştır. Ölçek sorunu hala önem taşımaktadır. Özgün ürün yaratabilmek ise sektörün hedeflerinin başında yer almaktadır.

Sektörde, kesici alet, bıçak ve takımlar, takım tezgahı ve makina imalatında aparat, yedek parça ve takımlar, özel bazı makina imalatları, sıvı pompa, kompresör ve vanalar gibi ürün grupları önemli bir dışa açılma başarısı göstermiştir. Ancak rekabet gücünü sağlayan bir takım faktörler (makina direktifleri, CE belgeleri, akreditasyonu gerektiren belgeleme vs.) henüz yetersiz olup, göstergeler sektörün rekabet gücü kazanamadığını göstermektedir.

Küreselleşmenin özellikle ulusal sanayiler üzerinde önemli olumsuz etkileri bulunmakta; sanayide küçük ve orta boy işletmeler (KOBİ'ler) giderek tekelleşen büyük firmaların ve yabancı çok uluslu şirketlerin boyunduruğu altına girmektedir. Bu işletmeler fason üretimle dünya pazarlarına düşük kâr marjıyla çalışarak imalat yapmaktadır. Bazıları ise ulusal pazarda dahi başarıya ulaşmak şansına sahip olamamaktadır.

Tüm sanayi sektörlerinde konvansiyonel imalatla var olabilme veya ayakta kalabilme mücadelesi giderek daha düşük paya veya daha az katma değerle yetinmeye dönüşmektedir. Makina imalat sanayi gibi

mühendislik hizmetinin en yoğun olduğu sektörde küreselleşmenin getirdiği sorunlar büyümekte, KOBİ niteliğindeki firmalar bu girdapta üretimlerini durdurmakta veya büyük firmaların isteklerine tabi olmaktadır.

Küresel rekabet, konvansiyonel üretimde küçük sanayi için yok olma rekabetine dönüşmüştür. Bu rekabette AR-GE çalışmaları büyük önem kazanmaktadır. Tasarım yapamayan, bir diğer anlamda özgün ürün ortaya koyamayan firmalar rekabet edemez duruma gelecek ve pazardan çekilecektir. Dolayısıyla özgün ürün zorunlu bir rekabet önceliği getirmektedir.

Kongremiz bu gerçeklerden hareketle aşağıda sıralanacak hususlara kamuoyunun dikkatini çeker.

- Küreselleşme süreç ve politikalarının olumsuz etkilerine karşı durabilmek için ülkemiz öncelikle ve stratejik ön görüşle bir imalat sanayi politikası oluşturmalıdır.
- İmalat sanayii teknoloji ve yatırımları kamu tarafından planlanmalı ve gerekli teşvikler devreye sokulmalıdır. Sanayide yatırımların artırılması, yüksek katma değer yaratan sanayi sektörlerine öncelik verilmesi ve öncelikli teknoloji alanlarının seçilmesi hedef olmalıdır.
- Sanayinin özellikle de Makina İmalat Sanayiinin toplam GSMH'den daha fazla pay alması ve ekonominin itici, öncü sektörü haline gelmesi artık bir zorunluluktur. Bu çerçevede AB ülkeleri gelişme dengesinin yakalanması için önümüzdeki 5 yıl içinde sanayide en az 2.5-3 milyon kişiye yeni istihdam alanı açılması gerekmektedir.
- Daha yüksek katma değer oluşturulması ve imalat sanayiinin öncelikli sektörlerinin desteklenmesi zorunludur. Yani AR-GE'ye eğitime ayrılan pay yükseltilmeli, gelişmiş ülkeler seviyesine çıkarılmalı, yeni ürün tasarımları yapılmalı ve özgün ürünün tekno ekonomik kapasitedeki tesislerde imal edilmesi sağlanmalıdır.

Oda'dan HABERLER

- Özgün ürünün yaratacağı farklılıkla maliyet, kalite ve ölçek optimizasyonu sağlanabilecektir. Özgün ürün yaratmak için AR-GE alt yapısı oluşturulmalı ve tasarıma giden süreçte mühendislik hizmeti yetkinleştirilmelidir. Kalite ve verimliliği artırıcı özel makineler yapan yatırımlar ile ihtisaslaşmış ve gerçek AR-GE yapılanmasına sahip makina imalatçıları desteklenmelidir.
- Ülkemizin kalkınma stratejileri ulusal bilim, teknoloji, yenilenme politikaları temellerine oturtulmalı, makina imalat sektörü bu çerçevede lokomotif işlev üstlenmelidir. Böylesi bir stratejide yerli yatırımcı özendirilmeli ve korunmalı, katma değeri yüksek ileri teknoloji isteyen alanlarda yapılacak yatırımlar desteklenmelidir.
- Sektör uygulamaları özelinde, devlet, üniversite, araştırma kurumları, meslek odaları, üretici dernekleri ve sektördeki işletmeler arasında koordinasyonu sağlayacak yapılanmalara yer verilmelidir. Üniversiteler ve araştırma kurumları politik ve ekonomik baskılardan arındırılmalıdır.
- Bir mühendislik sektörü olarak tanımlanan makina imalat sektör uygulamalarında mühendislik hizmetinin niteliğinin yükseltilmesi ve uzman kadronun oluşturulmasının, temel eğitimden başlayarak üniversite, oradan da meslek içi eğitime ve işletmelerin nitelikli kadro istihdamına kadar uzanan bir ulusal yol haritasını çizilmelidir.
- Ülkemizde henüz ulusal bir Onaylanmış Kuruluş olmamasının bu konuda yapılan çalışmaların yabancı kuruluşlarca gerçekleştirilmesi nedeni ile ülkemizin gerek maddi gerek mühendislik uygulamaları, gerekse test deney altyapılarının kullanılamaması kayıpların gün geçtikçe artmasına neden olmaktadır. Konu ciddi bir sorun olarak ülke gündeminde güncelliğini korumaktadır. Kamu

yapısının yaşanan bu sorunun aşılması amaçlı yürüttüğü çalışmaları ivmelendirmesi ve bu çerçevedeki eksikliklerin giderilmesi amacıyla Makina Mühendisleri Odası'nın uzmanlık alanına giren 6 temel konuda (makina emniyeti, basit basınçlı kaplar, gaz yakan cihazlar, sıvı ve gaz yakıtlı sıcak su kazanları, basınçlı ekipmanlar ve asansörler) onaylanmış kuruluş olma yönündeki çalışmalarının sektör, sektör dernekleri ve ilgili Bakanlıklar tarafından desteklenmesi gerekmektedir.

- AB teknik mevzuat uyumuna yönelik sektör-kamu işbirliğinin sağlanması için Sanayi ve Ticaret Bakanlığı koordinasyonunda çalışma yapmak üzere oluşturulan ulusal daimi komiteler arasında yer alan "Makina Emniyeti Teknik Komitesi"nde ve oluşturulmuş tüm komitelerde Makina Mühendisleri Odası'na, ilgili diğer meslek odalarına ve sektör dernekleri ile üniversite temsilcilerine yer verilmesi sağlanmalıdır.
- 4703 sayılı kanun kapsamında Sanayi ve Ticaret Bakanlığı'nca yürütülen piyasa denetim ve gözetim faaliyetlerinde yetersiz kalındığı Kongrede değerlendirilmiş; makina emniyeti yönetmeliği ile diğer yeni yaklaşım yönetmelikleri ile ilgili eksikliklerin giderilmesi amacıyla Bakanlığın ilgili yönetmelik hükümleri kapsamında TS EN 45004 standardı içeriğinde TÜRKAK'ca akredite edilmiş bir muayene kuruluşu olan Makine Mühendisleri Odası ile işbirliğine gidilmesi gerektiği ifade edilmiştir.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası

TRAKYA'DA SANAYİLEŞME VE ÇEVRE SEMPOZYUMU IV SONUÇ BİLDİRGESİ

Trakya'da Sanayileşme ve Çevre Sempozyumlarından IV'sü 14-15 Ekim 2005 tarihlerinde Edirne'de gerçekleştirilmiştir.

Sempozyumda, uzmanlarımız, bilim insanlarımız, aydınlarımız tarafından 13 oturumda 44 bildiri sunulmuş; bu bildirilerin tümü, Trakya'nın dünü, bugünü ve yarını üzerine, 10 yıllık bir süre içinde gerçekleştirilen TRAKYA'DA SANAYİLEŞME VE ÇEVRE (1995-ÇORLU, 1997-KIRKLARELİ, 1999-EDİRNE), TRAKYA'DA KENTLEŞME VE YEREL YÖNETİMLER (2001-EDİRNE) Sempozyumlarına sunulan bildiriler arasında son derece değerli yerlerini almışlardır.

Sempozyumun hazırlık çalışmaları sırasında; 29 Mayıs 2005 tarihinde Edirne'de, 9 Temmuz 2005 tarihinde Tekirdağ'da, 17 Eylül 2005 tarihinde Kırklareli'nde ve 24 Eylül 2005 tarihinde Çorlu'da

"ERGENE HAVZASI ÇEVRE DÜZENİ PLANI, UYGULAMADA KARŞILAŞILAN SORUNLAR VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ" konulu dört panel düzenlenerek varolan planın tanıtımı ve tartışılması amaçlanmıştır.

Sempozyum sırasında da "SANAYİLEŞME VE ÇEVRE SEMPOZYUMLARI İLE YAŞANAN SÜREÇ, ULAŞILAN SONUÇLAR VE IV. SEMPOZYUM İLE AMAÇLANAN HEDEFLER" başlıklı bir açılış sunumu yapılmış, birinci günün sonunda; "ERGENE HAVZASI ÇEVRE DÜZENİ PLANI VE BÖLGESEL PLAN" başlıklı bir panel, ikinci günün sonunda ise bir foruma dönüşen ve "BÖLGESEL STRATEJİK PLAN VE TRAKYA'NIN GELECEĞİ" başlığını taşıyan bir panel düzenlenmiştir.

Bütün bu etkinlikler sonucunda yapılan ilk saptama açıkça şudur: Trakya'nın tüm kesimleri ve Makina Mühendisleri Odası; Trakya'nın sorunlarının çözümünün ve bölgenin sağlıklı bir geleceğinin sağlanmasının temel güvencesi olarak TRAKYA BÖLGESEL PLANI'nı görmektedirler Bu nedenle Trakya'nın ekolojik dengelerinin bozulmadan kalkınmasını isteyenler umutlarını ve çabalarını bu bölgesel planın yapılmasına ve uygulanmasına bağlamışlardır.

Gerçekten bu saptama ve talep; ne sadece Makina Mühendisleri Odası'nın ve giderek kalıcı bir kurula dönüşen sempozyum Danışmanlar Kurulu'nun öznel, kendisi ile sınırlı bir saptaması ve talebidir, ne de sempozyumlar bu sorun ve çözümlerin tartışıldığı biricik platformlardır.

Son 10 yıllık zaman diliminde, aynı sorunu ve çözüm yollarını tartışmak üzere Bakanlıklar, Valilikler, Belediyeler, gönüllü kuruluşlar ya da meslek odaları tarafından onlarca yerel etkinlik yapılmıştır. Sempozyum Danışmanlar Kurullarına katılan kişi sayısı ise, bildiri ile ve bildirisiz pek çoğu birden fazla olmak üzere 200'ü

geçmiştir. Özellikle dördüncü sempozyumu destekleyen kuruluşların listesi, süreçle ilgili birçok kuruluşu içermektedir.

İlk sempozyum kararının alındığı 1994 yılından bugüne kadar yaşanan sürece, merkezî yönetimin yerel temsilcileri ve üniversite açısından yaklaşıldığında; 21 Şubat 1997'de Edirne'de "TRAKYA BÖLGESİ VALİLERİ TOPLANTISI" düzenlenmiş ve toplantı sonucunda çözüm önerileri ve tespitler 26 başlık altında derlenmiştir. Ayrıca 12 Şubat 1999'da Tekirdağ'da Trakya Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nde "TRAKYA ÇEVRE SORUNLARI VE ÇÖZÜM ÖNERİLERİ" paneli düzenlenmiş ve sonuçları 18 maddelik bildiri halinde yayınlanmıştır.

Yaşanan bu süreçte, hangi partiden olursa olsun hemen hemen tüm Trakya Milletvekilleri, soruna ve önerilere değişik dönem, düzey ve kapsamda olsa bile sahip çıkmışlar; özellikle 1997 yılı sonrasında sorunu Meclis gündemine taşıyıp gerekli kararları dönemin hükümetlerine aldırarak için çaba göstermişlerdir. Edirne Milletvekili Rasim ÇAKIR ve 33 arkadaşı ile Kırklareli Milletvekili Ahmet Gökhan SARIÇAM ve 24 arkadaşı tarafından verilen "Ergene Nehrindeki Kirliliğin Belirlenmesi ve Çevreye Etkilerinin Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi" konusundaki görüşme önergesine ek olarak Mecliste verilen önergelerin de birleştirilmesiyle kurulan Meclis Araştırma Komisyonunun 25.04.2003 tarihli raporu bu çabaların son örneklerinden biridir.

Tüm bu gelişmelere bağlı olarak 23 Haziran 1999'da Trakya Üniversitesi'nce TRAKYA BÖLGESEL PLAN EŞGÜDÜM UYGULAMA ARAŞTIRMA MERKEZİ kurulmuş, 11 Kasım 1999'da III. Sempozyumun açılışında Çevre Bakanlığı ile Trakya Üniversitesi arasında ERGENE HAVZASI ÇEVRE DÜZENİ PLANI PROTOKOLÜ imzalanmıştır. Plan hazırlanırken 27 Aralık 2002'de Bakanlar Kurulu kararı ile TRAKYA ÇEVRE SORUNLARI ÇÖZÜMÜ HİZMET BİRLİĞİ kurulmuş, bu Birlik 8 Mart 2004 tarihinde TRAKYA KALKINMA BİRLİĞİ (TRAKAB) adını almıştır.

13 Temmuz 2004 tarihinde hazırlanan ERGENE HAVZASI ÇEVRE DÜZENİ PLANI, Çevre ve Orman Bakanlığı'nca onaylanmış, 7 Eylül 2004 tarihinde ise ÇERKEZKÖY-ÇORLU-MARMARACIK-BÜYÜK KARIŞTIRAN MURATLI ÇEVRE DÜZENİ PLANI onaylanarak yürürlüğe girmiştir.

Bu onaylar ve yürürlüğe girme Trakya için yeni bir dönemin; IV. Sempozyum afişinin hemen üzerinde belirtildiği gibi "planlı dönem" in başlaması anlamına gelmektedir.

Bir başka saptama da; bu gelişmelerin Trakya'da son 10 yılda hemen hemen tüm kesimlerin birlikte yükselttiği bir talebin hayata geçmesi yönünde atılmış adımlar olması açısından olumlu ve somut kazanımlardır.

Fakat ne yazık ki, planların onaylanması sonrası geçen bir yıllık süre içinde, gerek planın kendisi ve gerekse planın uygulanması konusunda Trakya ve doğrudan planla ilgili kesimler (Valilikler, Özel İdareler, Belediyeler, Üniversite, Sanayiciler) arasında birçok konuda tartışma yaşanmıştır, yaşanmaktadır.

Bu tartışmalara planın kendisi açısından bakıldığında;

- 1) Çevre Düzeni Planının bir bölge planı ya da çevre yönetim planı olup olmadığı,
  - 2) İmar planları ile ilişkisi,
  - 3) Yürürlüğe girme süreci,
  - 4) Dengeli bir gelişme ve kentleşmeye yönelik dinamizmi,
  - 5) Yakın, orta, uzun dönemli stratejik ve pratik hedeflere sahip olup olmadığı,
  - 6) Bazı alanlarda yaptırımların getirdiği ayrıntı düzeyi,
  - 7) Bazı yaptırımların uygunluğu ve uygulanabilirliği,
- vb. açılardan açık ya da örtülü olarak sorgulanmıştır. Bu tartışmalar sadece sürecin dışında kalan kesimlerin getirdiği eleştirilerden kaynaklanmamaktadır. Onaylanmış planın uygulanması, geliştirilmesi ve plana dinamik bir karakter kazandırılması, özette tüm boyutları ile hayata geçirilmesi misyonunu üstlenmiş olan Trakya Kalkınma Birliği TRAKAB'ın kendisi ve TRAKAB'ı oluşturan en

Önemli öğelerden biri olan planın Trakya kentleri ile ilişkisini kurarak bunları yerleşim birimlerinde uygulayacak olan Yerel Yönetimlerimiz, uygulamada karşılaşılan bazı sorunları çözüme kavuşturmak, plana dinamik bir karakter kazandıracak çalışmalar yapmak yerine kendi yetki ve hareket alanlarını kısıtladığını düşündükleri planın tümüne karşı çıkarak uygulamamak amacıyla bu ve benzeri sorunları gerekçe olarak göstermiş ve daha da ileri giderek planın yaptırımlarından ve kısıtlamalarından hatta planın bizzat kendisinden tamamen kurtulmak amacıyla "askıya alma" kararı olarak bu düşüncelerini açıkça ifade etmişlerdir.

Diğer yandan, planın hazırlanması yükümlülüğünü üstlenen ve plan uygulama hükümleriyle kendisine denetleme ve izleme görevi verilen Trakya Üniversitesi; onaylanmış planın hayata geçirilmesiyle ilgili olarak, ne doğal üyesi olduğu TRAKAB'ın planla ilgili uygulamalarında ne de yerel yönetimlerin TRAKAB'dan bağımsız uygulamalarında şimdiye dek bu görevini yerine getirememiştir. Daha vahimi ise Üniversite'nin planın müellifi olarak planın uygulanmasına yönelik çalışmalardan, karşılaşılan sorunlardan, ilgili Bakanlıkça plan notlarında yapılan değişiklikler ve ilavelerden dahi bilgi sahibi olmadığı ortaya çıkmıştır. Sempozyum sürecinde yapılan panellerde de bu sürece başından beri emeğini ve birikimini koyarak katılan birkaç öğretim üyemizin kişisel gayreti dışında bu konuda kurumsal olarak en azından yoğun bir işbirliğine yönelik bir ortamın oluşması yolunda çaba harcanmadığı görülmüştür. Çevre düzeni planının uygulanması ve hayata geçirilmesini, tüzüğü ile kendisine görev edinmiş olan TRAKAB ise adeta bu konudaki görüşünü beyan etmemeyi bir politika olarak seçmiş görünmektedir. TRAKAB'ın bir kurum olarak; değişik il ve ilçelerde yapılan sempozyuma hazırlık panellerine katılmaması, sempozyuma bildiri sunmaması ve sempozyum panellerinde yer almaması düşündürücüdür. Oysa TRAKAB'dan beklenen, bu sempozyuma bildiri sunarak,

hem hazırlık hem de sempozyum panellerine katılarak planın uygulanmasına yönelik süreci anlatması idi.

Aynı saptama, planın Trakya kentleri ile ilişkisini kuracak, onları yerleşim birimlerinde uygulayacak olan belediyelerimiz için de geçerlidir. Belediyelerimiz de, onaylanmış çevre düzeni planının uygulanması yolları ve uygulamada karşılaşılan sorunlar konularında resmi olarak herhangi bir görüş belirtmemişlerdir.

Bu durum, planı uygulamakla yükümlü olan belediyeler ve belediye mücavir alanları dışında da valiliklerin; ister bölge planı, ister çevre düzeni planı kapsamında olsun, plan ve planlamayı kendi yetki ve hareket alanlarını kısıtlayan salt teknik bir çalışma olarak gördüklerini göstermektedir ve bu durumdan çok rahatsız olduklarını dile getirmekten de hiç çekinmemişlerdir.

Bu yaklaşım, yine ne yazık ki söz konusu idarelerin bu ilgisiz yaklaşımı, planın yapıldığı 1999-2002 dönemi ile onanmak üzere uzun süre bekletildiği 2002-2004 süreci içinde de geçerlidir. DSİ XI. Bölge Müdürlüğü dışında söz konusu idareler, planlama döneminde de aynı yaklaşımla plana bilgi ve teknik veri desteğinden kaçınmışlar ve bugün planın uygulamasında karşılaşılan pek çok sorunun kaynağı olmuşlardır. Burada, DSİ XI. Bölge Müdürlüğü'nü, önerileri ve teknik veri desteği şeklindeki katkılarıyla tüm bu idarelerden özellikle ayı tutmak gerekiyor.

Yine aynı yaklaşımla planın hazırlayıcısı Trakya Üniversitesi de bu planlama sürecinde konuyla doğrudan ilgili bazı kişi, kurum ve kuruluşları sürecin dışına itmiştir.

Ve gerçekten, bir yanıyla komik bir yanıyla trajik bir durum oluşmuştur: Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı, Trakya Üniversitesince yapılmış, tartışmalı bir süreç sonunda Bakanlıkça onaylanmış ve ilgili kurumlara gönderilmiştir. Ama planın içeriği, hedefleri ve yaptırımları geniş kesimler tarafından bilinmemektedir. Plan "en azından resmi olarak" sadece bu kurumların bilgisi dahilinde kalmış, topluma mal edilememiştir.

Unutulmamalıdır ki; Çevre Düzeni Planları açısından bakıldığında Ergene Havzası Planı'nın yapılmış olması Türkiye'de bir ilk değildir. Bu planların uygulamaya geçirilmesi de ilk değildir. Ancak hemen hemen yapılmış bütün planların ortak noktası hiçbirinin hedefine ulaşamadığı gerçektir.

Bölgesel Plan yada Çevre Düzeni Planları, teknik bir çalışma olarak, bu süreci yönetecek kuruluş da ister merkezî, ister yerel olsun sadece yönetimlerin yer aldığı bir mekanizma olarak görülür ve hayata geçirilmeye çalışılırsa; hiç kimsenin şüphesi olmasın Trakya'daki bu deneyim de hedefine ulaşmayacaktır. TRAKAB tüzüğünde yapılan değişiklikle Birlik üyeleri dışındaki unsurların Birlik Meclisi toplantılarına katılmalarının tüzükten çıkarılması, bu açıdan endişe verici bir sürece girme eğiliminin arttığı bir işaret olarak yorumlanabilir.

Çok daha vahim başka bir saptama da planın yasal sahibi olan Çevre ve Orman Bakanlığı, planın onaylanıp yürürlüğe girdiği 13.07.2004 tarihinden sonra yaşanan süreçte bu plana sahip çıkmadığı gibi, bir çok hedef ve yaptırımların "özel taleplere özel çözümler" sunan plan notları üzerinde yapılan değişiklik ya da eklentiler ile aşıldığı veya aşılmaya çalışılmasının gözlenmesidir. Bizzat Bakanlıkça planın müellifi olan Trakya Üniversitesi'ne dahi bilgi verilmeden yapılan bu tür operasyonlar plana ve planlamaya olan inancı ve güveni sarsmaktadır. Bütün bunların arkasında planın uygulanmasının ertelenmesi yönündeki eğilimlerin olduğu da bilinen bir gerçektir.

Uygulamada karşılaşılan bir başka sorun da Çevre ve Orman Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, İç İşleri Bakanlığı ile Tarım ve Köy İşleri Bakanlıkları arasındaki yetki kargaşasıdır. Bu sorunun çözümü için merkezî yönetim düzeyinde gerekli çabanın gösterilmediği gözlemlenmiştir.

Genel olarak bakıldığında; dünyada yaşanan küreselleşme sürecinde gelişmiş ülkelerin uyguladığı politikalar; ülkemiz gibi az gelişmiş ülkelere özellikle

"kalkınma" planları yapmayı değil, kendi planlarını uygulamayı dayatan politikalar. Bu politikalar "karşılaştırmalı üstünlük", "küresel rekabet", "etkinlik" v.b. kavramlar eşliğinde, az gelişmiş ülkelerin sanayileşmeden vazgeçmesini, kendi topraklarını uluslararası sermayenin dilediği gibi hareket edeceği alanlara, çok kullanılan deyimle "dikensiz gül bahçelerine" dönüştürmesini dayatmaktadır. Türkiye, bu politikaların yoğun olarak etkisi altında kalan bir ülke olarak; hem siyasal iktidarlar düzeyinde, hem de günlük yaşamın içinde "planlama" fikrinden epeyce uzun bir süredir uzaklaşmıştır. 2001 yılında yaşanan ekonomik ve siyasi kriz gelişmiş ülkelerle aramızdaki mesafeyi daha da arttırmıştır. Bugün ülkemizde planlama ekonomik anlamda IMF ve Dünya Bankası'na, sosyal ve siyasal anlamda da AB'ye bırakılmış ya da onların istekleri doğrultusunda yapılmaktadır.

Diğer yandan, Trakya'daki sorunun temel kaynağı olan İstanbul'dan sanayinin göçü, değişik kesimler için doğrudan bir rant kaynağıdır. Hem neo-liberal politikaların etkisinde kalan, hem de bu göçün getireceği rantın peşinde olan kesimler, her türlü gerekçenin arkasına sığınarak "planlama" fikrine ve varolan tüm planlara karşı çıkararak, sürecin başarısız olması için ellerinden gelen tüm çabayı göstereceklerdir.

Bu "planlama" olgusuna karşı çıkış ve "rant" peşinde koşmak hırsı, hazırlık ve uygulama süreçlerinde tüm gereklilikler yerine getirilse bile, bir planın uygulanabilmesi koşullarını zorlaştıran unsurların başında yer alacaktır.

Zorluklar, sadece genel küreselleşme politikaları ve yerel rant ile de sınırlı değildir. Bu zorluklar ve yaşanabilecek sorunlara ilişkin saptamalar ve öneriler III. Sempozyumda (1999-Edirne) ve Trakya'da Kentleşme ve Yerel Yönetimler Sempozyumunda (2001-Edirne) belirtilmişti. Kısaca özetlenirse:

1) Bölgesel plan yapma ve uygulama deneyiminin hemen hemen hiç olmaması,

2) Bölge planının, kalkınma stratejisine yol gösterecek ulusal bir planın, kalkınma stratejisinin ve bu planın bir parçası olarak ulusal bir sanayileşme ve tarım politikasının olmaması,

3) Trakya'nın bölgesel plan ihtiyacının, genel ve daha büyük bir sorunun çözümü olarak görülen eğilimle İstanbul metropolünün desantralizasyonu politikası ile çelişmesi, dün olduğu gibi bugün de göz önüne alınması gereken ciddi sorunlardır. Bu sorunlar "yukarıdan aşağı" planlamanın ve uygulamanın darboğazları olarak görülmelidir. Bu darboğazları aşmanın temel güvencesi ve yöntemi; bu süreci aynı zamanda geleceğimizi organize ettiğimiz bir süreç olarak yaşamak ve bölgesel planı, ilgili tüm tarafların uzlaştığı kamusal bir belgeye dönüştürmektir.

Bu durumda ise;

1) Her ne kadar bölgesel plan ihtiyacı genel bir kabul görse de ülke çapında düşük düzeyde seyreden karar alma süreçlerine demokratik katılımın Trakya'da da görülmesi ve gerekli kurumların yaratılmamış, yaratılanların çoğunun ise işlevsiz olması,

2) Hem planlama çalışmalarına katılması gereken, hem de tüm çalışmalar çevresinde bir uzlaşmayı sağlayacak ve kendi üyelerini sürece katacak olan değişik örgütlerin (sendikalar, kooperatifler, köylü birlikleri, meslek örgütleri, kamu ve özel yatırımcı kuruluşları, bilim ve araştırma kuruluşları, kitle iletişim araçları vb.) "plan" hazırlama ve uygulama süreçleri üzerine hemen hemen hiç bir becerisinin gelişmemiş olması,

3) En geniş kesimler açısından bakıldığında "planlı" bir süreçte yaşamak konusunda, hiç bir deneyimimizin bulunmaması, karşımıza "aşağıdan yukarıya" düzenlenecek bir planlama sürecinin çözüm üretmemiz gereken sorunları olarak çıkmaktadır. Tüm bu yaşanan süreç sonunda MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI aşağıdaki saptama ve önerileri yapmaktadır:

1) Trakya'da yaşanan 10 yıllık süreç, tüm sorunlarına karşın hem ulusal hem uluslararası ölçekte, yeni, yepyeni bir süreçtir. Bir bölge halkı, tüm kesimleri ile birlikte günlük yaşamına müdahale etmenin, geleceğini planlamanın araçlarını ve yöntemlerini üretmeye çalışmaktadır. Bu yeni sürecin, yasalaşma aşamasında olan Bölgesel Kalkınma Ajansları ile hiçbir ilişkisi yoktur. Hatta, bu örgütlerin hedefleri ile zıt hedefler taşıdığı söylenebilir.

2) Trakya Bölgesel Planı Trakya için bir umuttur ve bu plan aynı zamanda Trakya'nın sürdürülebilir ve dengeli kalkınma stratejisinin somut bir belgesi olmalıdır.

3) Bu planın bugünkü uluslararası ve ülke koşullarında başarılı olabilmesinin tek ve biricik koşulu, Trakya'da yaşayan tüm kesimlerin uzlaştığı, ilgili kuruluşların onayını almış "kamusal bir belgeye" dönüşmesidir.

4) Varolan Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı, içeriğinden ve hatta değişik Bakanlıklar ya da kurumlar arasındaki yetki sorunlarından bağımsız olarak, sadece ve sadece kamusal bir belgeye de dönüşmemesi nedeniyle de "bölgesel plan" olarak görülemez.

5) Trakya'da imara açılmış araziler ve sanayiye ayrılmış bölgeler, bölgesel planın hazırlanma süresi için yeterli kadar büyüktür. Bu nedenle, Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı'nın bu konudaki yaptırımları uygulanmalı, TRAKAB bu planda varolan yaptırımları uygulamak ve hedeflerine ulaştırmak için gerekli adımları atmalıdır.

6) Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı için merkezî düzeyde gelecek en büyük baskı; Planın getirdiği koruma ilkelerinin "plan notlarında değişiklikler ve ilaveler" ile "aşılması", ortadan kaldırılması ve uygulamanın tekrar eski durumuna dönmesidir.

7) Aynı biçimde, TRAKAB bugünkü yapısıyla yetersizdir; bölgesel planın hazırlanması ve uygulanması sürecinde, bu sürecin başarılı olmasını sağlayacak kapsamda bölgesel üst örgüte dönüşmelidir.

8) TRAKAB, bu dönüşme sürecinde, bazı hukuksal boşluklar olsa dahi, ilgili tüm kesimlerin demokratik bir

biçimde temsil edildiği mekanizmaları ve çalışma ilkelerini oluşturmalıdır.

9) Bu çalışma ilkeleri; demokratikliği, katılımcılığı, açıklığı teşvik eden, gönüllüğü, işbirliğini ve uzlaşmayı esas alan, verimliliği ve etkinliği güvence altına alan ilkeler olmalıdır.

10) Bu mekanizmaların oluşturulması ve çalışma ilkelerinin belirlenmesi sonrasında; oluşturulacak uzmanlık birimleri aracılığıyla varolan Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı'nın eleştirel analizi yapılmalıdır.

11) Bu analiz sonrasında, hazırlanması gereken planlara yönelik bir iş planı çıkarılmalı ve

- Planın amaçları, hedefleri ve öncelikleri,
- Planın tarihsel ve yersel ve sektörler kapsamı,
- Planın ölçeği,
- Hazırlık sürecine katılacak kurum ve kuruluşlar,
- Hazırlık çalışmalarının yürütülme biçimi,
- Planın yaptırım gücü ve bu gücün hukuksal temeli,
- Finansmanın sağlanması, kullanılması ve denetimi,
- Uygulamaların izlenme araç ve yöntemleri,
- Revizyon ya da güncelleştirmelerin yapıma yöntemleri, belirlenmelidir.

12) Bu çalışmaların bitirilmesi sonrasında ulaşılan sonuçlar hakkında tüm kesimler; seminerler, toplantılar vb. düzenlenerek, hazırlanan broşürler, posterler, vb. yayınlar ile bilgilendirilmeli; yerel kitle iletişim araçlarının konuya sürekli ilgi göstermesi sağlanmalıdır.

13) Tümüyle teknik bir süreç olan ve çok doğal olarak uzmanların katılımıyla yapılacak olan planların hazırlanma/revizyon süreci için gerekli koşullar ve olanaklar sağlanmalıdır.

14) Doğrudan Ergene Havzası Çevre Düzeni Planı'ndan alınan ve uygulamaya sokulan ya da yeniden yapılmış olan taslak planlar için yerleşim birimleri bazında tartışma ortamları yaratılmalı; planlar hakkında görüş ve öneriler toplanmalıdır.

15) Bu görüş ve öneriler göz önüne alınarak, taslak planlar onaylanmış planlara dönüştürülmeli, revize edilmeli ve kesinleştirilmelidir.

16) Uygulama süreci, belirlenmiş araç ve yöntemlerle izlenmelidir.

Makina Mühendisleri Odası; yaşanacak sürecin birçok belirsizlikler taşıdığı için, aşılması son derece güç engeller içerdiğinin bilincindedir. Fakat, Trakya'da yaşanan süreç umutlu olmamız için de birçok gösterge içermektedir. Bu göstergelerin en başında, konunun sürekliliğinin sağlanmış olması gelmektedir.

17) Bu sürekliliği güvence altına almak için belirsizlikler aşılana dek bir koordinasyon, bilgilendirme; taleplerin ve uyarılarda bulunma vb işlevleri üstlenen; kısacası sürece müdahalede bulunmayı hedefleyen; dileyen tüm kuruluşların katılabileceği, sivil bir platform oluşturulmalıdır. Bu platform kendi amaç ve hedeflerini, çalışma ilkelerini kendisi oluşturmalıdır.

Bundan sonra nasıl bir gelişme yaşanacağını başta merkezî yönetimler, Belediyeler, Üniversiteler ve ilgili uzmanlar olmak üzere, planlama, araştırma kuruluşlarının, meslek örgütlerinin, sendikaların, kooperatiflerin, gönüllü kuruluşların, kısacası ilgili tüm kesimlerin iradesi belirleyecektir.

Makina Mühendisleri Odası şimdiye dek olduğu gibi bundan sonra da; yaşadığı bu topraklara ve bu topraklarda yaşayacak olan gelecek kuşaklara karşı duyduğu sorumluluğun gereği olarak üzerine düşen görevleri seve seve üstlenecektir. Kamuoyuna saygıyla duyurulur.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası

meslek içi eğitim merkezi kursları

Meslek İçi Eğitim Merkezi aracılığıyla Mart ayı içerisinde açıklanan Kurs Programımız aşağıdaki gibidir.

MART 2006 MİEM KURS PROGRAMI

Eğitimin Adı	Eğitimin Tarihi	Eğitimin Verildiği Şube
Doğalgaz İç Tesisat	8-10 Mart	İzmir
Doğalgaz İç Tesisat	10-12 Mart	İstanbul
Doğalgaz İç Tesisat	11-13 Mart	İzmir
Doğalgaz İç Tesisat	14-16 Mart	Bursa
Doğalgaz İç Tesisat	18-20 Mart	İzmir
Doğalgaz İç Tesisat	27-29 Mart	Eskişehir
Doğalgaz İç Tesisat	29-31 Mart	İzmir
Asansör Avan	4 Mart	Bursa
Asansör Avan	01 Mart	İzmir
Asansör Avan	02 Mart	İstanbul
Asansör Avan	10 Mart	Diyarbakır
Asansör Avan	22 Mart	Ankara
Asansör	2-3 Mart	İzmir
Asansör	3-4 Mart	İstanbul
Asansör	11-12 Mart	Diyarbakır
Asansör	23-24 Mart	Ankara
Araç Projelendirme	2-5 Mart	Diyarbakır
Araç Projelendirme	16-19 Mart	Kayseri
Araç Projelendirme	30 Mart- 2 Nisan	Ankara
Araçların LPG'ye Dönüşümü	14-16 Mart	İstanbul
Mekanik Tesisat	7-13 Mart	Bursa
Mekanik Tesisat	20-26 Mart	İzmir

Katılımda Aranacak Şartlar

- Odaya kayıtlı makina mühendisi olmak
- Üye ödenti borcu olmamak
- Kurs ücretini yatırmış olmak
- 2 Adet vesikalık fotoğraf

Sınav ve Belgelendirme

- Eğitimler sonunda yazılı sınav yapılacaktır.
- Başarı notu 100 üzerinden en az 70'dir.
- Adayın en fazla 4 sınav hakkı vardır.
- Kursa devam zorunludur.

Kurs Kontenjanları 20 Kişi ile Sınırlıdır.

Kontenjan için kesin kayıt esas alınmaktadır.

TESİSAT MÜHENDİSLİĞİ DERGİMİZ DE "TÜBİTAK MÜHENDİSLİK VE TEMEL BİLİMLER VERİ TABANI" NDA

Tesisat Mühendislerine yönelik olarak 2 aylık periyotlarla yayımlanan dergimiz de TÜBİTAK'ça belirlenen kriterlere uygunluğu tescil edilerek "Mühendislik ve Temel Bilimler Veri Tabanı"na alınmıştır.

1. ARI/ The Bulletin of the İstanbul Technical University
2. Anadolu Üniversitesi Bilim ve Teknoloji Dergisi
3. Çimento ve Beton Dünyası
4. DSİ Teknik Bülteni
5. Ekoloji
- 6. Endüstri Mühendisliği**
7. Fırat Üniversitesi Fen ve Mühendislik Bilimleri Dergisi
8. Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi
9. Gazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi
10. H K M Jeodezi Jeoinformasyon Arazi Yönetimi Dergisi
11. Harita Dergisi
12. Havacılık ve Uzay Teknolojileri Dergisi
13. İTÜ Dergisi Seri A: Mimarlık Planlama ve Tasarım
14. İTÜ Dergisi Seri D: Mühendislik
15. İstanbul Ticaret Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi
16. Jeoloji Mühendisliği Dergisi
17. Journal of the Black Sea/Mediterranean Environment
18. Madencilik
19. Makina Tasarım ve İmalat Dergisi
20. Mathematical and Computational Applications
- 21. Mühendis ve Makina**
22. Mühendislik Jeolojisi Bülteni
23. Osmangazi Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi
24. Pamukkale Üniversitesi Mühendislik Fakültesi Mühendislik Bilimleri Dergisi
25. Politeknik Dergisi
26. Selçuk Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi Dergisi
27. Teknik Dergi
28. Teknoloji / Z.K.Ü. Karabük Teknik Eğitim Fakültesi Dergisi
29. Tekstil Maraton
30. Tekstil ve Konfeksiyon
- 31. Tesisat Mühendisliği**
32. Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi
33. Turkish Journal of Chemistry
34. Turkish Journal of Earth Sciences
35. Turkish Journal of Electrical Engineering and Computer Sciences
36. Turkish Journal of Engineering and Environmental Sciences
37. Turkish Journal of Mathematics
38. Turkish Journal of Physics
39. Türkiye Jeoloji Bülteni
40. Yerbilimleri/ Geosound
41. Yerbilimleri/ Hacettepe Üniversitesi Yerbilimleri Uygulama ve Araştırma Merkezi Bülteni

Oda'dan HABERLER

TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI 40. DÖNEM ŞUBE YÖNETİM KURULLARI

ADANA ŞUBE

Asıl

Başkan	Selçuk GÖNDERMEZ
Başkan Vekili	Ali ÖZDEMİR
Sekreter Üye	Serol AYSAN
Sayman Üye	Recep NARİNOĞLU
Üye	Soner B. YILDIRIM
Üye	İmdat ÇETİNER
Üye	Hüseyin ATICI

Yedek

Özlem KUTBAY
Erdal Taş
Nejdet GÜL
Kamer M. ŞENBAHAR
Levent AYDIN
Devrim ALKAN
Faruk DEMİRKOL

ANTALYA ŞUBE

Asıl

Başkan	Mustafa KARAMAN
Başkan Vekili	Hüseyin BARUT
Sekreter Üye	Ümit BÜYÜKEŞMELİ
Sayman Üye	Ali ÇENGEL
Üye	Cengiz GÜLEBAY
Üye	Mutlu PALALAR
Üye	Mustafa KARABAĞIR

Yedek

Ahmet KORKMAZ
A.Koray KARAKÖSE
Çağın ARSLAN
Hasan ÇOKGÜR
Mehmet GÖLCÜ
Z.Deniz TÜRK
Turgut YARDIMCI

ANKARA ŞUBE

Asıl

Başkan	Kahraman ALBAYRAK
Başkan Vekili	Atila ÇINAR
Sekreter Üye	Şenol KARACA
Sayman Üye	A.Abdullah EREN
Üye	Çağdaş AKAR
Üye	Deniz ÖZTÜRK
Üye	A.Selçuk SOYLU

Yedek

İbrahim ÜTEBEY
Nilgün KARAKÜÇÜK ÇERVATOĞLU
Ufuk ATAMTÜRK
Ali AKBAŞ
Hamdi TAŞYÜREK
Satılmış GÖKTAŞ
Erdoğan GÜL

BURSA ŞUBE

Asıl

Başkan	Nedret YAYLA
Başkan Vekili	Gürsel ÖZCAN
Sekreter Üye	Doğan USTAER
Sayman Üye	Semiha ÖZBEY
Üye	Engin MEYDAN
Üye	İsmail Hakkı KAVURMACI
Üye	Murat KORKUT

Yedek

M.Mehtap OĞUZ
Hüseyin GENCER
Murat AYHANER
Hakan YILMAZ
Okay GÜLER
Umut Onur ŞAHİN
Yusuf ORDU

Oda'dan HABERLER

DENİZLİ ŞUBE

Asıl

Başkan	Mehmet ATILGAN
Başkan Vekili	Hüseyin HADIMLI
Sekreter Üye	Fatih YAŞA
Sayman Üye	Gürsel ERDEMİR
Üye	F.Bolat ARIKAN
Üye	İskender ERBİL
Üye	Ali Özkan UTMA

Yedek

Şeref HAZER
Ceyda ONARAN
Fatih DİLBAZ
Özay KARAGÖZ
Metin ERKAL
Muharrem Tanju SARICA
Atilla YILMAZ

EDİRNE ŞUBE

Asıl

Başkan	Cumhur PEKDEMİR
Başkan Vekili	Mustafa VAREL
Sekreter Üye	Fahri Yavuz ERÇETİN
Sayman Üye	İsmail KINALI
Üye	Haluk GAZİOĞLU
Üye	Nusret MEYDANLIK
Üye	M.Murat ILICAK

Yedek

Kaan ÖZEL
Ahmet DERELİ
Metin ÖZAYDINLIK
Erdal DİZ
Mustafa ÇAKIR
Hakan ERDEM
Yaver TETİK

DİYARBAKIR ŞUBE

Asıl

Başkan	Hakan SUBAŞI
Başkan Vekili	İ.Semih OKTAY
Sekreter Üye	Şahismail YUSUMUT
Sayman Üye	Gurbet ÖRÇEN
Üye	Tamer ÖZBEN
Üye	Hacı KAYA
Üye	Mesut ÇELİK

Yedek

Erol KILIÇKAP
Nesrin İLGİN
Jehad VURAL
Fuat ODABAŞI
Mustafa SEYDAOĞLU
Hakan MERTOĞLU
Uğur BERK

ESKİŞEHİR ŞUBE

Asıl

Başkan	Rıza Erhan KUTLU
Başkan Vekili	Tayyar ÇAYDERE
Sekreter Üye	Mehmet Simavi BAKIR
Sayman Üye	İbrahim ÖZÇAKIR
Üye	Suat BALCI
Üye	Oğuz KEPEZ
Üye	Melih Cemal KUŞHAN

Yedek

Gürcan KARAMANLI
İsmail TAŞKESEN
Musa ÇALIŞKAN
Serhat GÜL
Faruk TURAN
Yüksel SÜLÜK
Özkan ERKİNER

Oda'dan HABERLER

GAZİANTEP ŞUBE

Asıl

Başkan	Ali PERİ
Başkan Vekili	Emre KARGINER
Sekreter Üye	Serap ÖZPOLAT ÇETE
Sayman Üye	Başar KÜÇÜKPARMAK
Üye	Nedim YANIÇ
Üye	Türkay DERELİ
Üye	Bülent Kamil Özgür ÜLGER

Yedek

Orhan Tevfik OKUTUCU
Fazlı KİRİŞÇİ
İbrahim GÜNAL
Yunus AKSOY
Halil ÖZ
Gürcan ÜLGEY
H.Fehmi BELPINAR

İSTANBUL ŞUBE

Asıl

Başkan	Tevfik PEKER
Başkan Vekili	Diğer METE
Sekreter Üye	Battal KILIÇ
Sayman Üye	Gafur ONUR
Üye	Gürel ÇELİKEL
Üye	İbrahim KAHRAMAN
Üye	Bekir Birol ÖZDEMİR

Yedek

Meftun GÜRDALLAR
Metin ŞEN
Mustafa ŞİMŞEK
Orhan GÜRSES
Cemal AKKOÇ
Serkan EROL
Güler AYYILDIZ

MERSİN ŞUBE

Asıl

Başkan	Serdar ERKAN
Başkan Vekili	Ahmet Tuncer MUTLU
Sekreter Üye	Naci ERÇOLAK
Sayman Üye	Remzi ASLAN
Üye	İbrahim TEMAMOĞULLARI
Üye	Özlem DOĞAN
Üye	Erdoğan BAYRAM

Yedek

Burak BOZAĞAÇ
Ö.Faruk TEKİN
Mehmet Engin TOKGÖNÜL
Birol TEKELİ
Levent KON
Osman SAYGIN
Mehmet SAPLIK

İZMİR ŞUBE

Asıl

Başkan	Mehmet ÖZSAKARYA
Başkan Vekili	Barış ÖZERDEM
Sekreter Üye	Kazım UMDULAR
Sayman Üye	Metin AKDAŞ
Üye	Serda ÜNVER
Üye	Hüseyin GÜZELAYDIN
Üye	Aydın YALÇIN

Yedek

Melih YALÇIN
Cem TUNA
Serra ÖZER
Sinem ÇALIŞKANER
Özgür YALÇINKAYA
İlhami TEZGELEN
Hakan YAVUZ

Oda'dan HABERLER

KAYSERİ ŞUBE

Asıl

Başkan	Mustafa İLBAŞ
Başkan Vekili	Sedat DURAK
Sekreter Üye	Ali ALKAN
Sayman Üye	Ramazan BIYIKLI
Üye	Ümit ÖZER
Üye	Ali KÜRÇE
Üye	Hakan ÖZCAN

Yedek

Naci KIRTAŞ
Ersin SENER
Mustafa ÖZKAN
Selçuk ERKAYA
Şuayip ŞAHİN
Osman AKYURT
Hakan TAŞKOLU

SAMSUN ŞUBE

Asıl

Başkan	Kadir GÜRKAN
Başkan Vekili	Bayram KARASU
Sekreter Üye	Ebru İŞİTAN
Sayman Üye	Mehmet MUTLU
Üye	Emin SİPAHİ
Üye	Ahmet DURSUNOĞLU
Üye	Halil İbrahim ATAMER

Yedek

Bayram BÜLBÜL
Özgür KAYA
Aktekin ŞAHİNOĞLU
Barbaros LEVENT
Osman Nuri UZUN
Demirhan ÖZÇELİK
Mustafa KARADUMAN

KOCAELİ ŞUBE

Asıl

Başkan	Serhat GİRGIN
Başkan Vekili	Bülent Naci DEVECİ
Sekreter Üye	Çınar ULUSOY
Sayman Üye	Hasan YİTİM
Üye	Levent TANRISEVER
Üye	İhsan TÜRK
Üye	Uğraş Gürdal ÇİFTÇİ

Yedek

Oğuz AKTEPE
Süleyman ONAY
Yusuf MEYDAN
Fatma KOÇAK
Mustafa Ferruh NEMUT
Zarif ÜNAL
Y.Kenan SARIOĞLU

TRABZON ŞUBE

Asıl

Başkan	Osman Gökhan BALI
Başkan Vekili	Mehmet TUNÇ
Sekreter Üye	M.Bülent DEĞERLİ
Sayman Üye	İzzet EYÜPOĞLU
Üye	İsmail NEBİOĞLU
Üye	Hamdullah ÇUVALCI
Üye	Yusuf ÜÇÜNCÜ

Yedek

Halim YILDIRIM
Pelin UZUNALİ
Yakup HANCI
İzzet ÇOBAN
İsmail ÖZSALİH
Orhan SEVGİ
Hüseyin KAZDAL

KONYA ŞUBE

Asıl

Başkan	Metin KALYONCU
Başkan Vekili	İsmail ÖZKARAKAYA
Sekreter Üye	Adnan KUNTOĞLU
Sayman Üye	Ahmet GÜVEN
Üye	Kerim DEMİR
Üye	Yakup KARA
Üye	Ahmet Ünal ACAR

Yedek

Metin ŞAHİN
Mehmet AYDOĞAN
Süleyman ALTAY
Bahadır DEMİRCAN
Mustafa YANARTAŞ
Mustafa GÜREL
Mustafa HAYDİM

ZONGULDAK ŞUBE

Asıl

Başkan	Atif METE
Başkan Vekili	Mehmet KOPAÇ
Sekreter Üye	Birhan ŞAHİN
Sayman Üye	Ahmet ZOROĞLU
Üye	Handan BAYCIK
Üye	İzzet Gökse ESEN
Üye	Tolga AYTAÇ

Yedek

Sabahat MANGALTEPE
Gürsel YAYLA
Hüseyin TOROMAN
Feymen AŞKAR
Zeki EYEOĞLU
Necati AKKAŞ
Ayta Akal KALELİ